

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117225924
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4117225924.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v spore
žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej: I. I., narodená XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, Z., o zaplatenie 935,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 9Csp/236/2017- 85 zo dňa 25. apríla 2019, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 935,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 927,61 eura od 06.08.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 497, § 506 Obchodného zákonníka, 1 ods. 1,2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, §53 ods. 2, 5 Občianskeho zákonníka. Zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že žalobca so žalovanou uzatvoril dňa 04.10.2012 Zmluvu o aktivácii kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., typ karty MasterCard original+ s aktiváciou inkasa z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. V zmluve bol uvedený úverový limit 1 000 eur. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky VÚB, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov. Prehľad čerpania a jednotlivých transakcií žalobca preukázal výpisom z účtu. Súd ďalej z odstúpenia od zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 05.08.2015 zistil, že žalobca odstúpil od zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty a k dátumu 05.08.2015 bola celková výška dlžnej sumy 1 082,78 eura, ktorá sa úročila v zmysle obchodných podmienok.

1.2 Súd prvej inštancie posúdil daný právny vzťah medzi stranami sporu ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho zákonníka a uvedenú zmluvu považoval za spotrebiteľskú zmluvu. Poukázal na to, že nezistil existenciu žiadnych ustanovení, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nebola zistená žiadna neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 1 veta prvá, ods. 3 Občianskeho zákonníka. Námietku žalovanej, že rozhodcovská doložka je včlenená v zmluve v rozpore so zákonom, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou považoval súd za neopodstatnenú, pretože zmluva neobsahovala rozhodcovskú doložku. Pokiaľ išlo o dohodu o zrážkach zo mzdy, súd poukázal na to, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola dohoda o zrážkach zo mzdy v súlade s právnymi predpismi, platnými a účinnými v čase

uzavretia zmluvy. Podstatná bola aj tá skutočnosť, že žalobca v tomto prípade neuplatňoval svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy voči žalovanej prostredníctvom zrážok zo mzdy. Súd prvej inštancie ďalej skúmal, či zmluva obsahuje náležitosť stanovenú v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Uviedol, že s poukazom na platnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné ustáliť, že hoci zmluva neobsahuje presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok úveru, nie je možné považovať ju za bezúročnú a bez poplatkov. Poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR v uznesení zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, v ktorom sa uvádza: "Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky." Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal námietkou žalovanej, že žiadosť o aktiváciu karty neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a to výšku splátky a konečnú splatnosť úveru. V tomto smere poukázal na osobitý charakter zmluvy o aktivácii kreditnej platobnej karty ako spotrebiteľskej zmluvy. Bol toho názoru, že pri tomto type zmluvy, kedy je stanovený úverový limit a zo strany spotrebiteľa dochádza k postupnému čerpaniu v rámci úverového limitu v ľubovoľnej výške, preto nie je možné určiť konečnú splatnosť úveru, nakoľko spotrebiteľ nie je časovo obmedzený pri možnosti čerpania úveru prostredníctvom kreditnej karty. Spotrebiteľ je obmedzený len povinnosťou splácania minimálnej splátky, ktorá je stanovená bankou a uhrádza sa mesačne, najneskôr v stanovený deň splatnosti. Výška splátky bola uvedená v Obchodných podmienkach VÚB, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov a to v čl. V bod. 41. Súd preto považoval námietku žalovanej, že zmluva neobsahuje výšku splátky za nedôvodnú.

1.3 V konaní súd prvej inštancie nemal za preukázané, že by žalovaná dlžnú sumu vo výške 935,64 eura uhradila, pričom uvedenú skutočnosť žalovaná ani nepoprela. Keďže súd vyhodnotil spotrebiteľskú zmluvu ako platnú bez existencie neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný a oprávnený a preto zaviazal žalovanú, aby žalobcovi uhradila dlžnú sumu vo výške 935,64 eura. Žalovaná sa dostala s plnením do omeškania, preto priznal súd žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 927,61 eura od 06.08.2015 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po odstúpení žalobcu od zmluvy. V konaní mal žalobca plný úspech vo veci, preto súd s poukazom na ust. § 255 ods.1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalovaná podala v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, pretože rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Dôvodila, že žiadosť o aktiváciu kreditnej karty je úver spotrebiteľský, a preto musí obsahovať náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. To znamená, výšku splátky, údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku RPMN, ktorej absenciu namietala na pojednávaní, pričom to súd prvej inštancie vôbec nezobral v úvahu a ani nezahrnul do rozsudku. Uviedla, že žiadosť o aktiváciu karty obsahuje len výšku poskytnutého úverového limitu. Dodala, že Obchodné podmienky VUB, ktoré by mali byť súčasťou žiadosti o aktiváciu karty a kde by mala byť uvedená minimálna splátka vo výške 5% z vyčerpanej istiny jej k žiadosti o aktiváciu karty poskytnuté neboli. Poukázala na rozhodnutia k Okresnému súdu Rožňava sp. zn. 10C/298/2016 zo dňa 08.04.2016, Okresného súdu Prešov sp.zn. 24C/233/2015 zo dňa 21.06.2016 a Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 4C/545/2015 zo dňa 28.06.2016. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a určil, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že

odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie preto podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5.1 Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 04.08.2017 domáhal od žalovanej zaplata sumy 935,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 927,61 eura od 06.08.2015 do zaplata. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 04.10.2012 Zmluvu o aktivácii kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., typ karty MasterCard original+ s registračným číslom XXXXXXXXXX a aktiváciou inkasa z účtu číslo XXXXXXXXXX/XXXX. Uvedol, že žalovaná bola oprávnená čerpať kartou peňažné prostriedky maximálne do výšky úverového limitu. Banka jedenkrát mesačne, v deň uzávierky, vystavila držiteľovi hlavnej karty výpis z kartového účtu, kde vyčíslila dlžnú sumu a uviedla výška minimálnej splátky. Žalovaná bola povinná uhradiť dlžnú sumu najneskôr v deň splatnosti v ľubovoľnej výške, minimálne však vo výške minimálnej splátky stanovenej bankou. Keďže žalovaná dlžnú sumu nesplácala, žalobca listom zo dňa 05.08.2018 odstúpil od zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. V odstúpení od zmluvy vyčíslil dlžnú sumu, ktorú žalovaná ku dňu odstúpenia žalobcovi dlhovala, t. j. 1 082,78 eura (bez ďalších následných úrokov z omeškania). Výška nesplatennej istiny ku dňu podania žaloby predstavovala 927,61 eura a výška nezaplatených poplatkov 8,03 eura.

5.2 Okresný súd Nitra vo veci vydal platobný rozkaz dňa 25.09.2017 pod č. k. 9Csp/236/2017-44. Vzhľadom k tomu, že žalovaná podala včas voči platobnému rozkazu odpor s vecným odôvodnením, súd uznesením zo dňa 29.11.2017 č. k. 9Csp/236/2017-55 platobný rozkaz zrušil. Žalovaná v odpore uviedla, že zmluva o aktivácii kreditnej platobnej karty je spotrebiteľskou zmluvou, do ktorej boli včlenené neprijateľné podmienky, a to zrážky zo mzdy, rozhodcovská doložka včlenená v rozpore so zákonom, splátka nerozdelená na úrok a istinu a iné poplatky, z čoho vyplýva, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

6. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalovanej z hľadiska zisteného skutkového stavu preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo a dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania v konečnom dôsledku vyvodil i správny právny záver.

7. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na plnenie je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, keď vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom, v ktorom žalovaná je spotrebiteľom. Aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s výnimkou takých zmluvných podmienok aké má na mysli ust. § 54 ods. 1 OZ. Pri aplikácii Obchodného zákonníka na záväzkové vzťahy, ktorých predmet záväzkov je určený Obchodným zákonníkom, v dôsledku kogentného ust. § 261 ods. 6 písm. d) - absolútne obchody, sa práva a povinnosti spravujú Obchodným zákonníkom.

8. Z predmetného konania vyplynulo, že úverová zmluva ako konsenzuálny kontrakt bola uzavretá riadne v písomnej forme, žalovaná úver čerpala, čo žalobca preukázal predloženým výpisom, pričom žalovaná túto skutočnosť nerozporovala a zmluvné strany sa riadili jej zmluvnými dojednaniami. Pokiaľ ide o posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov v zmysle vyjadrení žalovanej, súd prvej inštancie správne uzavrel, že predmetná úverová zmluva - žiadosť o aktiváciu kreditnej karty nemôže obsahovať konkrétny údaj o konečnej splatnosti úveru. Predmetom daného záväzkového vzťahu malo byť opakované poskytovanie peňažných prostriedkov zo strany žalobcu VÚB, a.s., a to do určitej sumy (1.000 eur) v prospech dlžníka (žalovanej) prostredníctvom kreditnej karty za odplatu. Z vymedzeného predmetu zmluvy teda vyplýva, že zmluva uzavretá medzi zmluvnými stranami má mať povahu obchodnej zmluvy o úvere. Úver jej mal byť poskytnutý vo forme tzv. revolvingového úveru, ktorý dlžníkovi umožňuje čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez nutnosti opakovane žiadať o povolenie čerpania. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa. Odvolací súd preto zhodne ako súd prvej inštancie uvádza, že pri takomto type úveru nie je potrebné vymedziť dátumom údaj o konečnej splatnosti úveru. V Obchodných podmienkach VÚB, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov je v čl. XI. upravený zánik zmluvy o vydaní a používaní karty. Hneď v bode 80 je uvedené, že Zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky sa uzatvára na dobu neurčitú. V nasledujúcich bodoch je súčasne uvedené, že zmluva zaniká aj dohodou zmluvných strán, výpoveďou jednej z nich alebo odstúpením banky od zmluvy.

Zároveň môže držiteľ karty požiadať aj o zrušenie kartového účtu (bod 83). Vzhľadom k uvedenému odvolací súd nepovažoval námietku žalovanej o neuvedení údajov o konečnej splatnosti za dôvodnú.

9. Ako už bolo uvedené vyššie na označený právny vzťah sa primárne vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože ide o absolútny obchod a pri jeho kvalifikácii treba vychádzať z ustanovenie § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, definujúcich podstatné náležitosti úverovej zmluvy, ktorých nedodržanie má za následok neurčitosť obsahu zmluvy a jej neplatnosť. Esenciálnou náležitosťou je určenie konkrétnej výšky poskytnutého úverového rámca a výšky mesačnej splátky; medzi náležitosti zmluvy o úvere zákon zaraďuje určenie (označenie) zmluvných strán, špecifikácia záväzku veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky a špecifikácia záväzku dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Žalovaná v odvolacom konaní opakovane namietala, že zmluva neobsahuje určenie výšky splátky. Odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že súčasťou Žiadosti o aktiváciu kreditnej platobnej karty VÚB, a.s boli aj Obchodné podmienky VÚB, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov, kde v čl. V bod. 41 bolo vymedzené : "Držiteľ hlavnej karty je povinný uhradiť sumu najneskôr v deň splatnosti v ľubovoľnej výške, minimálne však vo výške minimálnej splátky stanovenej bankou. Výška minimálnej splátky je uvedená vo výpise. Povinná minimálna splátka bude VÚB stanovená ako 5 % z vyčerpanej istiny, navýšená o sumu poplatkov, úrokov, prípadne nesplatenú časť minimálnej splátky z predchádzajúcich období a o sumu vyčerpanú nad rámec úverového limitu, minimálne však vo výške 3 EUR pre kreditné karty typu MasterCard..." Odvolací súd len dopĺňa, že v prípade revolvingového úveru je bežné, že výška mesačnej splátky je stanovená percentuálnou sadzbou, pretože zmluvné strany dopredu nevedia určiť akú sumu z úverového rámca dlžník vyčerpá. Takto určenú výšku mesačnej splátky preto treba považovať za postačujúcu. Navyše ako je uvedené v zmluvných podmienkach, veriteľ oznamuje dlžníkovi presnú výšku minimálnej splátky v mesačnom výpise, ktorý výpis obsahuje aj ďalšie náležitosti (uvedené v bode 36 OP). Žalovaná tak v každom mesačnom výpise banky mala uvedenú presnú výšku splátky v danom mesiaci.

11. Nakoniec odvolaciu námietku žalovanej týkajúcu sa neuvedenia výšky RPMN považoval odvolací súd za novotu v odvolacom konaní. V danom prípade žalovaná v odvolaní uviedla nový prostriedok procesnej obrany, ktorý nepoužila v uvedenom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, preto tento odvolací dôvod treba vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d), z ktorého vyplýva, že novoty v odvolacom konaní môže odvolateľ použiť len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez svojej viny. Žalovaná sa však riadne dostavila aj na vytyčené pojednávanie, avšak výšku RPMN na pojednávaní a ani v podanom odpore nenamietala. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná mohla tento prostriedok procesnej obrany bez akýchkoľvek pochybností použiť pred súdom prvej inštancie, čo sa však nestalo, preto naň odvolací súd nemohol prihliadať. Záverom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná v bode C) žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB a.s. potvrdila, že v Prílohe č. 1 Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty je uvedené úročenie základnej, sankčnej úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj informovanie o ich zmene. Preto ak by aj tvrdila v prvoinštančnom konaní, že v zmluve nebola uvedená výška RPMN, musela by toto svoje tvrdenie preukázať.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovanej za neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže mu v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP), že žalobcovi nárok na ich náhradu nepriznáva.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).